

Hasznos próféták

Ron McKenzie

http://kingwatch.co.nz/Prophetic_Ministry/useful_prophets.htm

Volt egy álmom, amiben hegyek között álltam arra várva, hogy feltűnjön egy repülőgép a térségen kívül. Egy kis sugárhajtású utasszállító repülőgépet láttam feltűnni, ami megpróbált leszállni, de a szél olyan erős volt, hogy elfújta a leszállópályától és köröznie kellett, hogy ismét megpróbáljon leszállni. Amikor a repülőgép eltűnt, hogy másodszor is megkísérelje a leszállást, egy óriási széllökés akkorát lökött rajta, hogy pontosan az ellenkező irányba kezdett repülni. Ahogyan a repülőgépet ide-oda dobálta az erős szél a törzse megcsavarodott és úgy tűnt meg is hajlott, majd eltűnt a látómezőből a hegyek mögött. Azt gondoltam lezuhant és vége. Azonban ismét feltűnt és az ellentétes irányba repült és biztonságosan leszállt a hegygerincektől távol lévő kifutópályán.

Álmomban egy sokaságot láttam egy tribünön ülni. A repülőgép leszállásának megnézésére gyűltek össze, de ahol ültek onnan semmit sem lehetett látni. Az álomban látott sokaság engem a gyülekezetre emlékeztetett. Fontos változások történnek mindenhol, de a gyülekezet az oldalvonalon kívül ül, mintha semmi köze sem lenne az eseményekhez azt várva, hogy meglássa mi fog történni.

A „jólét” próféták figyelmeztetnek bennünket az előttünk lévő nehéz idősakra, de mi ne legyünk ilyen próféták. Aki nyitott szemmel jár, az tudja, hogy a világ sok problémával küszködik.

A nehézségekre való figyelmeztetés a prófétai szerepnek azonban csak a kisebbik része. A prófétának sokkal fontosabb és nehezebb feladata felkészíteni Isten népét, hogy erős maradjon a nyomorgatások időszakán való keresztül menetelekor, és hogy győztesen tudjon kijönni abból a túloldalon.

A prófétáknak meg kellene mondaniuk Isten népének, hogy mit tegyenek, és akkor felkészültek lesznek, amikor a szenvedés időszaka elérkezik. Meg kellene magyarázni, hogyan maradhatnak a keresztyének erősek, miközben a világ összeomlik és legyengül. Meg kellene magyarázni, hogy a keresztyének hogyan tudják a megélhetésükért küszködő világi embereket elérni és bevinni őket egy biztonságos helyre. Meg kellene mondani nekik, hogy a világ szenvedésének közepette kezdjenek el olyan új dolgokat felépíteni, amik Isten akaratában vannak.

Nincs szükségünk több olyan prófétára, aki a politikai és gazdasági összeomlásra figyelmeztet. Olyan prófétákra van szükség, akik fel tudják készíteni Isten népét a nehéz időszakok túlélésére, megmutatva nekik hogyan élhetnek más, új módon a veszély idejének elmúlása után.

A Biblia az 1 Krónika 12.32-ben számol be ilyen helyzetről:

„Izsakhár fiai közül, akik felismerték az idő alkalmas voltát, hogy tudnák, mit kellene Izráelnek cselekednie, kétszáz főember és az ő rokonaik mind hallgattak beszédükre.”

Minden társadalomnak szüksége van olyan prófétákra, akik megértik az időket és tudják, hogy Isten népének mit kell tenni. Ez az ajándék azonban legtöbbször hiányzik a gyülekezetből.

A Római Birodalom bukása a maga korában megdöbbentette a keresztyéneket. 500 éven keresztül létezett, ezért gondolniuk kellett volna arra, hogy nem fog örökké fennállni. A keresztyének azt gondolták, hogy az része Isten tervének az Ő Királysága kiterjesztésében. Már annyira megszokták annak a létezését, hogy az életüket el sem tudták képzelni anélkül. Ennél is nagyobb baj, hogy a gyülekezetek felépítése a császári hatalmi struktúrára hasonlít, ezért a keresztyének nehéznek találják, hogy megbirkózzanak egy birodalmi rend nélküli gyülekezeti állapottal. Nem voltak próféták, akik felkészítették volna a keresztyéneket a Római Birodalom összeomlására. Nem figyelmeztették a keresztyéneket, hogyan éljenek egy birodalom nélküli világban, ezért szenvedtek attól, hogy megbirkózzanak azzal és ezért óriási lehetőségeket mulasztottak el. Az egyháznak 1000 év kellett ahhoz, hogy visszatérjen azokhoz az alapokhoz, amiket elvesztett.

Murray Rothbard szomorúan állapította meg 1991 után, hogy nem volt senki a szabad akaratot hirdető mozgalomban, aki kialakított volna egy programot az átmeneti időszakokra a Szovjetunió számára, feltételezve azt, hogy a Szovjet kommunizmus egyszer összeomlik és szüksége lesz egy átmenetre egy szabad piacgazdaság irányába. Senki nem látta ennek a szükségét és ezért az orosz gazdaság az oligarchák kezébe került.

Hasonló módon a keresztyén próféták sem látták a Szovjetunió összeomlásának bekövetkezését, ezért ők sem tanították meg az orosz keresztyéneket arra, hogyan készüljenek fel a kedvező alkalom megragadására. Ehelyett amerikai keresztyének próbáltak az ottani körülményeknek nem megfelelő mega-gyülekezet mintát meghonosítani Oroszország idegen talaján, így a politikai és gazdasági hatalom erős maradt a gyülekezet pedig gyenge és jelentéktelen.

Van néhány probléma a modern világban. A demokratikus hatalom és a nemzetállam határozza meg az életet nyugaton, és nehéz elképzelni az életet azok nélkül. Ezek azonban nem képezik részét Isten üdvtervének, ezért azok nem fognak fennmaradni örökké. Amikor a nyugati politikai rendszer összeomlik, felkészültek lesznek-e a keresztyének arra, hogy megragadják a kínálkozó lehetőséget vagy döbbentek és zavarodottak lesznek, mint a Római Birodalomban élő keresztyének? Amíg a prófétai szolgálóink minősége nem fejlődik, le fogunk ragadni a katasztrófák előrejelzésénél éppen úgy, ahogyan az elődeink.

Nincs szükségünk több olyan prófétára, akik a politikai és gazdasági összeomlásra figyelmeztetnek. Olyan prófétákra van szükség, akik fel tudják készíteni Isten népét a nehéz idők túlélésére rámutatva egyben arra is, hogyan tudnak más, új módon élni a nehéz időszak elmúlása után.

Fordította: Abonyi Sándor